

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 23. maj 2022
(OR. en)

9378/22

Interinstitutionel sag:
2022/0159(NLE)

FISC 116
ECOFIN 464
ENER 188

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	20. maj 2022
til:	generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2022) 219 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE om bemyndigelse af Finland til at anvende en reduceret afgiftssats på elektricitet, der leveres til visse varmepumper, elkedler og recirkulationsvandpumper i overensstemmelse med artikel 19 i direktiv 2003/96/EF

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2022) 219 final.

Bilag: COM(2022) 219 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.5.2022
COM(2022) 219 final

2022/0159 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om bemyndigelse af Finland til at anvende en reduceret afgiftssats på elektricitet, der leveres til visse varmepumper, elkedler og recirkulationsvandpumper i overensstemmelse med artikel 19 i direktiv 2003/96/EF

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Reglerne for beskatning af energiprodukter og elektricitet i Unionen er fastlagt i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet¹ ("energibeskatningsdirektivet", "EBD" eller "direktivet").

I henhold til direktivets artikel 19, stk. 1, og i tilslutning til bestemmelserne i navnlig artikel 5, 15 og 17 kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indrømme yderligere fritagelser eller lempelser af afgiftssatsen, hvis særlige politiske hensyn taler herfor.

Ved brev af 6. august 2021, efterfulgt af yderligere korrespondance af 4. november 2021, 26. januar og 16. februar 2022, anmodede de finske myndigheder om tilladelse til at anvende en nedsat afgiftssats på elektricitet, der anvendes til at drive visse varmepumper, elektriske kedler og recirkulationsvandpumper. Den ønskede gyldighedsperiode er seks år fra den 1. januar 2022 til den 31. december 2027, hvilket ligger inden for den maksimale periode, der tillades i henhold til energibeskatningsdirektivets artikel 19. Formålet med dette forslag er at give denne tilladelse ved hjælp af en undtagelse, der i overensstemmelse med anmodningen vil være gyldig i seks år indtil den 31. december 2027.

Finland anmoder om tilladelse til at anvende den nationale sats for erhvervsmæssig brug af elektricitet på EUR 0,63/MWh (sats mærket "kategori II" i henhold til finsk lovgivning, som kun omfatter visse erhvervssektorer²), som er højere end EBD-minimumssatsen for erhvervsmæssig brug af elektricitet på EUR 0,5/MWh³, på følgende: varmepumper og elektriske kedler, der producerer varme til fjernvarmenettet, varmepumper med en nominel termisk effekt på mindst 0,5 MW, der ikke er tilsluttet fjernvarmenettet, og recirkulationsvandpumper i geotermiske varme anlæg. I den forbindelse bør foranstaltningen ifølge oplysningerne fra de finske myndigheder være rettet mod både en række bestemte erhvervsmæssige og ikke-erhvervsmæssige anvendelser af elektricitet⁴. Den nationale sats for elektricitet til ikke-erhvervsmæssig brug (sats benævnt "kategori I" i henhold til finske regler, der dækker alt andet end kategori II, herunder husholdninger) er fastsat til EUR 22,53/MWh, hvilket er et godt stykke over den tilsvarende minimumssats i EBD på EUR 1/MWh⁵.

¹ EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51.

² De finske myndigheder forklarede, at den lavere elafgiftssats ("kategori II"), der anvendes af virksomheder, finder anvendelse på sektorer som industri, landbrug, minedrift og datacentre.

³ Artikel 10, stk. 1, i og bilag I, tabel C til direktivet.

⁴ I den forbindelse understregede de finske myndigheder f.eks., at selv om et boligkooperativ selv kan forvalte varmepumpen, kan det samme boligselskab muligvis købe varmepumpetjenesten hos et energiselskab. Med hensyn til foranstaltningens formål er det ikke berettiget, hvis den skattemæssige behandling er forskellig i disse situationer, alt efter om operatøren er et boligkooperativ eller et energiselskab. Desuden er de fysiske forsyningskæder for elektricitet i en ejendom ofte meget komplekse, da der er forskellige aktører i den samme bygning (med én elforbindelse) — ofte indeholder samme bygning både beboelseslejligheder og forretningslokaler. Derfor ville det i visse situationer være umuligt at adskille forretnings- og boligområder inden for ejendommens elnet med henblik på at gennemføre en afgiftsnedsættelse. Endelig fremhævede de finske myndigheder, at et boligkooperativ kan sælge den varme, det producerer, til fjernvarmenettet, og i dette tilfælde kan et boligkooperativ også have en forretningsmæssig karakter.

⁵ Artikel 10, stk. 1, i og bilag I, tabel C til direktivet.

Reduktionen har til formål at skabe incitament til udbredelse og anvendelse af elektrisk varmeproduktion, der ellers er stærkt afhængig af forurenende fossile brændstoffer eller biomasse, og at fremme forbrændingsfri varmeproduktion (som varmekilde kan eksempelvis varmepumper bl.a. anvende udendørs temperatur, jordvarme og dybere geotermisk energi, hav- og søvand og spildevandsvarme; forskellige spildvarmekilder fra industrien, datacentre og andre kølesystemer kan også anvendes som varmekilder) for at reducere emissionerne og spare fossile og vedvarende naturressourcer.

Den nedsatte sats ville finde anvendelse på varmepumper og elektriske kedler i fjernvarmenettet, på varmepumper uden for fjernvarmenettet med en nominel termisk effekt på mindst 0,5 MW og på recirkulationsvandpumper i geotermiske varme anlæg. Ifølge Finland ville det af flere grunde ikke være berettiget eller velbegrundet at pålægge alle varmepumper og elektriske kedler den lavere sats.

Hvad angår eksempelvis varmepumper, anses dem af mindre størrelse, som ikke er omfattet af de ønskede foranstaltninger, for allerede at være meget konkurrencedygtige. Desuden vil anvendelsen af en kategori II-elektricitetsafgift på denne type varmepumper ville kræve særskilt måling af elektricitet til de pågældende formål og registrering af, hvem der drager fordel af den lavere sats. Der er mere end 1,1 mio. varmepumper i Finland, så mængden vil være meget stor, og den administrative byrde vil være betydelig for de forskellige parter.

Omvendt vil de udvalgte kriterier på grundlag af de finske myndigheders skøn for 2022 reducere antallet af støttemodtagere til under hundrede.

Foranstaltningen vil gælde for disse støttemodtagere, som skal betale 2,19 cent/kWh mindre end standardsatsen, hvilket resulterer i skatteudgifter på 10-15 mio. EUR i form af lavere skatteindtægter (ifølge skønnene for 2022).

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Bestemmelser i energibeskatningsdirektivet

Beskatning af elektricitet reguleres ved energibeskatningsdirektivet. Navnlig fastsætter artikel 10 i og tabel C i bilag I til direktivet de relevante minimumsafgiftssatser, der er opdelt efter erhvervsmæssig og ikke-erhvervsmæssig brug, og som er fastsat til henholdsvis 0,5 EUR/MWh og 1 EUR/MWh.

Direktivets artikel 11 indeholder bl.a. definitionen af "erhvervsmæssig brug" og giver medlemsstaterne mulighed for at begrænse anvendelsesområdet for den nedsatte afgiftssats for erhvervsmæssig brug.

Finland har begrænset anvendelsesområdet for den lavere afgift på elektricitet til erhvervsmæssig brug, kategori II-satsen på 0,63 EUR/MWh, til visse erhvervssektorer, nemlig industri, landbrug, minedrift og datacentre.

Andet elforbrug, såsom elektricitet, der anvendes af husholdninger, hører under afgiftskategori I, som er fastsat til 22,53 EUR/MWh.

Den foreslåede reducerede afgiftssats på 0,63 EUR/MWh for elektricitet vil omfatte varmepumper og elektriske kedler, der producerer varme til fjernvarmenettet. Varmepumper med en nominel termisk effekt på mindst 0,5 MW, der ikke er tilsluttet fjernvarmenettet, og

recirkulationsvandpumper i geotermiske varmeanlæg vil være berettiget til den lavere elektricitetsafgift.

Af hensyn til en konsekvent og ensartet anvendelse og den praktiske gennemførelse af reglerne vil den lavere elektricitetsafgiftssats ikke kun gælde for en vis erhvervsmæssig brug, men også for visse former for ikke-erhvervsmæssig brug, som burde være omfattet af den højere afgiftssats i henhold til den finske kategori I-sats på EUR 22,53/MWh. I den forbindelse fremhævede de finske myndigheder for yderligere at underbygge deres anmodning også, at direktivets artikel 15, stk. 1, litra h), giver medlemsstaterne mulighed for at anvende en undtagelse med hensyn til afgiftsniveauet for elektricitet, der anvendes af husholdninger, mens elbeskatningen for husholdninger i deres land fortsat vil være meget høj⁶ (kategori I er i henhold til den finske afgiftssats fastsat til EUR 22,53/MWh, hvilket er langt over EU's minimumssats). Den nationale afgiftssats, der anmodes om, vil imidlertid ligge over EBD's minimumsafgiftssats for erhvervsmæssig brug.

Direktivets artikel 19, stk. 1, første afsnit, har følgende ordlyd:

Ud over bestemmelserne i de foregående artikler, navnlig artikel 5, 15 og 17, kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indrømme yderligere fritagelser eller lempelser, hvis særlige politiske hensyn taler herfor.

Muligheden for at indføre en afgiftslempelse (nedsat elafgift) for elektricitet, der leveres til varmepumper, elkedler og recirkulationsvandpumper, som opfylder visse betingelser, kan overvejes under energibeskatningsdirektivets artikel 19, da formålet hermed er at give den anmodende medlemsstat mulighed for at indføre en yderligere afgiftsnedsættelse af specifikke politiske hensyn. Støtte til elektrificering af slutbrugeropvarmningssektoren og fremme af varmeproduktion, der ikke er baseret på forbrænding, med henblik på at reducere emissioner og spare fossile og vedvarende naturressourcer kan betragtes som sådanne specifikke politiske hensyn. Finlands mål er at blive klimaneutralt senest i 2035. Den ønskede foranstaltning vil fremme opfyldelsen af dette mål.

Finland har anmodet om, at foranstaltningen kommer til at gælde i seks år (fra den 1. januar 2022), hvilket er den maksimale periode, der er tilladt i henhold til direktivets artikel 19, stk. 2. I princippet bør undtagelsens anvendelsesperiode være lang nok til at tilskynde til investeringer i målrettede eldrevne opvarmningsløsninger. Denne periode vil sikre størst mulig retssikkerhed for de relevante investeringer.

Undtagelsen bør imidlertid ikke være til skade for en fremtidig udvikling af den eksisterende retlige ramme, og den bør tage hensyn til den igangværende revision af energibeskatningsdirektivet og Rådets mulige vedtagelse af en retsakt, der er baseret på Kommissionens forslag om omarbejdning af direktivet⁷.

⁶ De samme myndigheder bemærkede, at ca. halvdelen af elektriciteten i deres land forbruges således, at den pålægges den højere kategori I-afgift, og at husholdningerne tegner sig for lidt over halvdelen af forbruget inden for afgiftskategorien. På den anden side vil den foreslåede afgiftsændring vedrøre ca. 1 % af det samlede afgiftsgrundlag for beskatning af elektricitet i landet.

⁷ Forslag til Rådets direktiv om omstrukturering af EU-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (omarbejdning), 14.7.2021, COM(2021) 563 final, 2021/0213 (CNS). I forbindelse med Fit for 55-pakken sigter forslaget bl.a. mod at fremme elektrificering og anvendelse af mere bæredygtige energikilder; desuden bibeholder det medlemsstaternes nuværende mulighed for at anmode om undtagelser.

Selv om det synes passende at give tilladelse for den anmodede periode, bør undtagelsens gyldighed omstændighederne taget i betragtning være med forbehold for ikrafttrædelsen af generelle bestemmelser på området på et tidspunkt før en 31. december 2027.

Statsstøttereabler

Den planlagte reducerede afgiftssats på 0,63 EUR pr. MWh ligger over EU's minimumsafgiftssats for elektricitet til erhvervsmæssig brug i henhold til artikel 10 i og bilag I, tabel C, til direktiv 2003/96/EF.

Foranstaltningen kan udgøre statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF. Da den nedsatte sats ligger over EU's minimumssatser, vil foranstaltningen være omfattet af artikel 44 i forordning (EU) nr. 651/2014 (den generelle gruppefritagelsesforordning)⁸. Ved udløbet af den generelle gruppefritagelsesforordnings gyldighedsperiode den 31. december 2023 forbliver støtten fritaget i en tilpasningsperiode på seks måneder (jf. artikel 58, stk. 4, i den generelle gruppefritagelsesforordning). Denne afgørelse har ingen indflydelse på de gældende statsstøttereabler i den periode, som undtagelsen dækker.

• Sammenhæng med Unionens politik på andre områder

Miljø- og klimapolitik

Den ønskede foranstaltning har til formål at fremme varmeproduktion, der ikke er baseret på forbrænding, med henblik på at reducere emissioner og spare fossile og vedvarende naturressourcer. I henhold til artikel 13 i direktiv 2008/50/EF om luftkvalitet⁹ er medlemsstaterne forpligtet til at sikre, at niveauerne for en række luftforurenende stoffer holdes under de grænseværdier, målværdier og andre luftkvalitetsnormer, som er fastsat i direktivet.

Desuden består Finlands landespecifikke elektricitetsmiks hovedsageligt af vedvarende energi (47 %) og kernekraft (35 %)¹⁰, som begge udleder ingen eller kun begrænsede mængder kulstof. Det forventes derfor, at yderligere elektrificering af store opvarmningsapplikationer vil medføre betydelige miljø- og klimamæssige fordele.

Foranstaltningen er derfor forenelig med EU's miljø- og energipolitik, navnlig EU's grønne pagt, Fit for 55-pakken til fremme af elektrificering og den langsigtede dagsorden for dekarbonisering frem mod 2050, hvor elektrificering spiller en central rolle.

Energiolitik

Foranstaltningen vil bidrage til at realisere ambitionerne i EU's grønne pagt, navnlig i forbindelse med EU's strategi for integration af energisystemet¹¹.

⁸ Kommissionens forordning 651/2014/EU af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (EUT L 152 af 11.6.2008, s. 1).

¹⁰ Europa-Kommissionen: Energistatistiske langedatablade

¹¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Styrkelse af en klimaneutral økonomi: En EU-strategi for integration af energisystemet (COM(2020) 299 final af 8.7.2020).

EU's strategi for energisystemintegration sikrer rammerne for den grønne energiomstilling. Den nuværende model, hvor energiforbruget inden for transport, industri, gas og bygninger foregår i "siloe" — hver med særskilte værdikæder, regler, infrastruktur, planlægning og drift — kan ikke skabe klimaneutralitet senest i 2050 på en omkostningseffektiv måde. Den ønskede foranstaltning vil fremme integrationen af slutbrugeropvarmningssektoren med andre slutbrugersektorer. I overensstemmelse med strategien vil den ønskede foranstaltning også mindske omkostningerne ved de innovative løsninger, der skal integreres i EU's energisystem. Den ønskede foranstaltning vil bidrage direkte til to af de tre søjler i EU's strategi for integration af energisystemet.

For det første et mere "cirkulært" energisystem med energieffektivitet i centrum. Strategien identificerer konkrete tiltag med henblik på at anvende princippet om "energieffektivitet først" i praksis og anvende lokale energikilder mere effektivt i bygninger eller lokalsamfund. Der er betydeligt potentiale for genbrug af spildvarme fra industriområder, datacentre eller andre kilder og energi produceret fra bioaffald eller i spildevandsrensingsanlæg. Den foranstaltning, som Finland har anmodet om, har bl.a. til formål at støtte anvendelsen af spildvarme fra kilder, der udtrykkeligt er anført i strategien.

For det andet en mere omfattende direkte elektrificering af slutbrugersektorerne. Da elsektoren har den største andel af vedvarende energi, bør elektricitet i stigende grad anvendes, hvor det er muligt, f.eks. til varmepumper i bygninger. Den foranstaltning, som Finland har anmodet om, har til formål at støtte elektrisk drevet anvendelse i overensstemmelse med strategien.

Denne foranstaltning vil fremme integrationen af energisystemet, eftersom fjernvarmenet giver større fleksibilitet og mulighed for at lagre elektrisk energi i form af varme sammenlignet med separate bygningsopvarmningsløsninger. Finland har allerede en veludviklet fjernvarmeinfrastruktur, som kan tjene dette formål.

Den undtagelse, der anmodes om, nemlig at anvende en lavere afgiftssats, vil bl.a. også gælde for visse elektriske kedler. En sådan afgiftsnedsættelse kan også bidrage til integration af energisystemet og til integration af elektricitet fra vedvarende energikilder i systemet. Elektriske kedler kan anvendes til produktion af varme til fjernvarmenet, navnlig på tidspunkter, hvor der er overskud af elektricitet og elprisen er lav. Dette gør det f.eks. muligt at anvende vindkraft til fjernvarmeproduktion. De begrænsede investeringsomkostninger, der er forbundet med elkedlerne, gør det muligt at opnå rentabilitet med kun få driftstimer, og varmeproduktionen kan kun finde sted, når der er overforsyning med elektricitet. Dette kan bidrage til at opretholde elektricitetssystemets stabilitet. Elbeskatningens indvirkning på varmeproduktionsomkostningerne er i øjeblikket betydelig, og som tidligere nævnt kan dette være et godt tidspunkt at anvende disse anordninger. Elektriske kedler kan kombineres med varmelagringskapacitet, hvilket gør det muligt at lagre overskydende el som varme.

Den foranstaltning, som Finland har anmodet om, er også i overensstemmelse med EU's strategi for opvarmning og køling¹², hvori der mindes om fordelene ved at erstatte opvarmningsløsninger baseret på fossile brændstoffer med varmepumper og udnyttelse af spildvarme. Ifølge strategien kan varmepumper omdanne en elektricitetsenhed til tre eller flere varme- eller køleenheder.

¹² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En EU-strategi for opvarmning og køling (COM(2016) 051 final af 16.2.2016).

Ovennævnte fordele fremhæves også i forbindelse med EU's energieffektivitetsdirektiv og specifikt i Kommissionens henstilling om indholdet af den omfattende vurdering af potentialet for effektiv opvarmning og køling i henhold til artikel 14 i direktiv 2012/27/EU¹³ (direktivet om energieffektivitet).

Det indre marked og loyal konkurrence

Foranstaltningen er åben for alle EU-operatører, uden forskelsbehandling. Den nedsatte sats vil gælde for alle varmeproducenter, der anvender varmepumper og elektriske kedler, der producerer varme til fjernvarmenettet, varmepumper med en nominel termisk effekt på mindst 0,5 MW, der ikke er tilsluttet fjernvarmenettet, og recirkulationsvandpumper i geotermiske varme anlæg.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Artikel 19 i Rådets direktiv 2003/96/EF.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Indirekte beskatning, som er omfattet af artikel 113 i TEUF, er ikke i sig selv et område, der falder ind under Den Europæiske Unions enekompetence i den i artikel 3 i TEUF fastlagte betydning.

I henhold til artikel 19 i direktiv 2003/96/EF har Rådet imidlertid enekompetence til i form af afledt ret at give en medlemsstat tilladelse til at indrømme yderligere fritagelser eller lempelser med hjemmel i denne artikel. Medlemsstaterne kan derfor ikke sætte sig i stedet for Rådet. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse i forbindelse med denne gennemførelsesafgørelse. Eftersom denne afgørelse ikke er et udkast til lovgivningsmæssig retsakt, skal den ikke fremsendes til de nationale parlamenter efter protokol nr. 2 til traktaterne med henblik på vurdering af overholdelsen af nærhedsprincippet.

• Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Afgiftslempelsen går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det pågældende mål.

• Valg af retsakt

Den foreslåede retsakt er en gennemførelsesafgørelse vedtaget af Rådet. Artikel 19 i direktiv 2003/96/EF åbner kun mulighed for denne type foranstaltning.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Foranstaltningen kræver ikke en evaluering af eksisterende lovgivning.

¹³ Kommissionens henstilling (EU) 2019/1659 af 25. september 2019 om indholdet af den omfattende vurdering af potentialet for effektiv opvarmning og køling i henhold til artikel 14 i direktiv 2012/27/EU

- **Høringer af interesserede parter**

Forslaget er baseret på en anmodning fra Finland og vedrører kun denne medlemsstat.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Der har ikke været behov for ekstern ekspertbistand.

- **Konsekvensanalyse**

Dette forslag vedrører en tilladelse til en enkelt medlemsstat, som denne selv har anmodet om, og kræver ikke en konsekvensanalyse.

I hele EU er slutbrugeropvarmningssektoren generelt afhængig af forbrænding af fossile brændstoffer. Ifølge data fra Eurostat (NRG_BAL_PEH) produceres 70 % af den afledte varme med fossile brændstoffer. Bl.a. varmepumper er eldrevne alternativer til varmeproduktion baseret på fossile brændstoffer. Da Finlands landespecifikke elektricitetsmiks hovedsagelig består af vedvarende energi (47 %) og nuklear elektricitet (35 %), som begge udleder ingen eller kun begrænsede mængder kulstof, forventes det, at yderligere elektrificering af store varmemeforbrugende installationer vil medføre betydelige miljømæssige fordele. Desuden kan disse fordele bidrage til at nå Unionens miljø- og klimamål.

Hvad angår varmepumper og fjernvarme, var 11 % af den samlede fjernvarmeproduktion ifølge en undersøgelse bestilt af den finske regering i 2020 baseret på spildvarmekilder. Potentialet ved udnyttet overskudsvarme og spildvarme skønnes at være betydeligt, men udnyttelsen af forskellige varmestrømme i fjernvarmeproduktionen er ofte en udfordring, og gennemførligheden og rentabiliteten af udnyttelsen af spildvarme varierer betydeligt. Elomkostningerne i forbindelse med varmepumper er en central faktor, der påvirker rentabiliteten af investeringer i og anvendelse af varmepumper. Med det nuværende elafgiftsniveau i Finland udgør elektricitetsafgiftens andel en betydelig del af de samlede elektricitetsomkostninger. På grundlag af de analyserede casestudier udgør omkostningerne i forbindelse med elafgiften ca. 10-20 % af de samlede omkostninger ved en varmepumpe, når der tages hensyn til både drifts- og investeringsomkostninger. Hvis de varmepumper, der anvendes til fjernvarmeproduktion, overføres til den lavere elafgift i kategori II, som Finland har anmodet om, vil det reducere de gennemsnitlige produktionsomkostninger i forbindelse med forskellige varmepumpeløsninger betydeligt. Dette vil sandsynligvis øge interessen for at investere i varmepumper. I øjeblikket er varmeproduktionsløsninger baseret på brændstofanvendelse, navnlig lokal biomasse, typisk mere omkostningseffektive sammenlignet med varmepumpeløsninger. Da Finland reducerer brugen af fossile brændstoffer og tørv, vil det betyde, at anvendelsen af biomasse i fjernvarmeproduktionen vil stige hurtigt. Øget brug af spildvarme og forskellige varmepumpeløsninger kan mindske stigningen i anvendelsen af biomasse.

Undersøgelsen fremhæver endvidere, at udnyttelse af spildvarme ofte er behæftet med usikkerhed angående varmforsyningssikkerheden, potentielle modpartsrisici og risici i forbindelse med investeringsomkostninger og tilgængeligheden af varmen. Desuden befinder nogle teknologier, såsom geotermisk energiproduktion, sig stadig i pilotfasen. En nedsættelse af elafgiften for varmepumper ville forbedre varmepumpernes konkurrenceevne sammenlignet med andre varmeproduktionsteknologier og kunne delvist kompensere for andre risici og usikkerhedsmomenter i forbindelse med investeringer i varmepumper.

Endelig omfatter foranstaltningen, som anført af de finske myndigheder, aspekter, der er teknisk vanskelige at gennemføre. Foranstaltningen bør gennemføres på en målrettet, neutral

og retfærdig måde. Ifølge deres skøn forventes budgetudgifterne at ligge på mellem 10 og 15 mio. EUR i 2022.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Foranstaltningen indebærer ikke en forenkling. Den er genstand for Finlands anmodning og vedrører kun denne medlemsstat.

- **Grundlæggende rettigheder**

Foranstaltningen har ingen indvirkning på grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Foranstaltningen indebærer ikke nogen finansiel eller administrativ byrde for EU. Forslaget har derfor ingen virkninger for EU's budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Der er ikke behov for en gennemførelsesplan. Forslaget vedrører en tilladelse til en afgiftslempelse til en enkelt medlemsstat, som denne selv har anmodet om. Den gives for en begrænset periode. Den gældende afgiftssats vil ligge over den minimumsafgiftssats for elektricitet til erhvervsmæssig brug, der er fastsat i energibeskatningsdirektivet. Den vil derfor overholde det minimum, der er fastsat i direktivet for erhvervsmæssig brug. Foranstaltningen kan evalueres, hvis der anmodes om en fornyelse, efter at den indledningsvis godkendte gyldighedsperiode er udløbet.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Forslaget kræver ingen forklarende dokumenter om gennemførelsen.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I artikel 1 fastsættes det, at Finland får tilladelse til at anvende en reduceret afgiftssats på elektricitet, der leveres til følgende anvendelser: varmepumper og elektriske kedler, der producerer varme til fjernvarmenettet, varmepumper med en nominel termisk effekt på mindst 0,5 MW, der ikke er tilsluttet fjernvarmenettet, og recirkulationsvandpumper i geotermiske varmeanlæg. Den nedsatte afgiftssats må ikke være lavere end 0,50 EUR pr. MWh, dvs. den minimumsafgiftssats for elektricitet til erhvervsmæssigt forbrug, der er fastsat ved direktivet.

Ved artikel 2 fastsættes det, at den ønskede tilladelse gives med virkning fra den 1. januar 2022 og indtil den 31. december 2027, hvilket er den maksimalt tilladte periode i henhold til direktivet.

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE**om bemyndigelse af Finland til at anvende en reduceret afgiftssats på elektricitet, der leveres til visse varmepumper, elkedler og recirkulationsvandpumper i overensstemmelse med artikel 19 i direktiv 2003/96/EF**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet¹⁴, særlig artikel 19,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved brev af 6. august 2021 anmodede Finland om tilladelse til at anvende en nedsat afgiftssats på elektricitet, der leveres til varmepumper og elektriske kedler, der producerer varme til fjernvarmenettet, varmepumper med en nominel termisk effekt på mindst 0,5 MW, der ikke er tilsluttet fjernvarmenettet, og recirkulationsvandpumper i geotermiske varmeanlæg, jf. artikel 19 i direktiv 2003/96/EF. De finske myndigheder afleverede supplerende oplysninger og forklaringer til støtte for anmodningen den 4. november 2021, 26. januar 2022 og 16. februar 2022.
- (2) Gennem den planlagte nedsatte sats sigter Finland mod at øge elektrificeringen af slutbrugeropvarmningssektoren og fremme varmeproduktion, der ikke er baseret på forbrænding, med henblik på at reducere emissionerne. Den øgede anvendelse af eldrevne varmeanlæg forventes at medføre miljø- og klimamæssige fordele.
- (3) Godkendelse af Finlands anmodning om at anvende en nedsat afgiftssats på elektricitet, der leveres til varmepumper og elektriske kedler, der producerer varme til fjernvarmenettet, varmepumper med en nominel termisk effekt på mindst 0,5 MW, der ikke er tilsluttet fjernvarmenettet, og recirkulationsvandpumper i geotermiske varmeanlæg, går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at øge elektrificeringen af slutbrugeropvarmningssektoren. Sådanne varmeanlæg fremmer den grønne omstilling og mindsker brugen af varmeproduktion baseret på brændsel. Disse anlæg er endnu ikke konkurrencedygtige på markedet, og foranstaltningen begrænser den administrative byrde. Derfor vil foranstaltningen sandsynligvis ikke resultere i væsentlige konkurrenceforvridninger i sin driftslevetid og vil således ikke have en negativ indvirkning på det indre markedes rette funktion.
- (4) Hver tilladelse, der er indrømmet i henhold til artikel 19, stk. 2, i direktiv 2003/96/EF, skal være strengt tidsbegrænset. For at sikre, at tilladelsesperioden er tilstrækkelig lang til ikke at afskrække de relevante erhvervsdrivende fra at foretage de nødvendige investeringer, bør tilladelsen gives fra den 1. januar 2022 til den 31. december 2027. For ikke at underminere den fremtidige udvikling af de eksisterende retlige rammer

¹⁴ EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51.

bør det dog fastslås, at denne tilladelse, hvis Rådet med henvisning til artikel 113 eller andre relevante bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde indfører et ændret generelt system for beskatning af energiprodukter og elektricitet, som denne tilladelse ikke vil være tilpasset til, ophører med at finde anvendelse på den dato, hvor disse generelle regler træder i kraft.

(5) For at gøre det muligt for anlægsoperatører at gå videre med at fremme brugen af varmepumper og elektriske kedler, der producerer varme til fjernvarmenettet, varmepumper med en nominel termisk effekt på mindst 0,5 MW, der ikke er tilsluttet fjernvarmenettet, og recirkulationsvandpumper i geotermiske varmeanlæg, bør det sikres, at Finland kan anvende afgiftsnedsættelsen, som der anmodes om, med virkning fra den 1. januar 2022.

(6) Denne afgørelse berører ikke anvendelsen af Unionens regler vedrørende statsstøtte —
VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Forudsat at den minimumsafgiftssats, der er omhandlet i artikel 10 i direktiv 2003/96/EF, og som er fastsat for erhvervsmæssig brug i bilag I, tabel C, til nævnte direktiv, overholdes, bemyndiges Finland til at anvende en nedsat afgiftssats på elektricitet, der leveres til:

- a) varmepumper og elektriske kedler, der producerer varme til fjernvarmenettet
- b) varmepumper med en nominel termisk effekt på mindst 0,5 MW, der ikke er tilsluttet fjernvarmenettet
- c) recirkulationsvandpumper i geotermiske varmeanlæg.

Artikel 2

Denne afgørelse anvendes fra den 1. januar 2022 til den 31. december 2027.

Hvis Rådet under henvisning til artikel 113 eller enhver anden relevant bestemmelse i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde imidlertid indfører et ændret generelt system for beskatning af energiprodukter og elektricitet, som den tilladelse, der gives i denne afgørelses artikel 1, ikke vil være tilpasset til, ophører denne afgørelse dog med at finde anvendelse på den dato, hvor disse generelle regler træder i kraft.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Republikken Finland.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand